

تاریخ ۲

- ۱- گزینه «۲» - انواع مختلف ادبیات عامیانه، اعم از داستان‌های تاریخی، قهرمانی، اخلاقی و تخیلی، گونه‌های متفاوت مثل‌ها، لطیفه‌ها و انواع شعر، نظیر دوبیتی، تصنیف، ترانه و لالایی، از جمله آثار شفاهی و زیرمجموعه منابع غیرنوشتاری هستند.
(عبدالملکی) (درس اول - منابع پژوهش در تاریخ اسلام و ایران دوران اسلامی - گونه‌های منابع تاریخی از ظهور اسلام تا پایان عصر صفوی - صفحه ۳ کتاب درسی) (دشوار)
- ۲- گزینه «۴» - تاریخ نگاری عمومی یکی از شاخه‌های تاریخ نگاری در ایران است که از قرن سوم هجری قمری آغاز شد و تا اواخر عصر قاجار تداوم یافت.
(عبدالملکی) (درس اول - منابع پژوهش در تاریخ اسلام و ایران دوران اسلامی - گونه‌های منابع تاریخی از ظهور اسلام تا پایان عصر صفوی - صفحه ۴ کتاب درسی) (آسان)
- ۳- گزینه «۱» - تک‌نگاری از دوره تیموریان به بعد مرسوم شد. در این نوع تاریخ نگاری مؤلفان عموماً به اشاره فرمانروا، تاریخ زندگی او را به صورت متمرکز و ویژه، توصیف و ثبت و ضبط می‌کردند. از مشهورترین تک‌نگاری‌ها می‌توان به عجائب‌المقدور فی نوائب تیمور (زندگی شگفت‌آور تیمور) تألیف ابن عربشاه درباره تیمور اشاره کرد.
(عبدالملکی) (درس اول - منابع پژوهش در تاریخ اسلام و ایران دوران اسلامی - گونه‌های منابع تاریخی از ظهور اسلام تا پایان عصر صفوی - صفحه ۶ کتاب درسی) (متوسط)
- ۴- گزینه «۱» - از مهم‌ترین و مشهورترین تاریخ‌های عمومی می‌توان به تاریخ طبری تألیف محمد بن جریر طبری اشاره کرد.
کتاب تاریخ بیهقی اثر ابوالفضل بیهقی در تاریخ غزنویان از مشهورترین تاریخ‌های سلسله‌ای است.
(عبدالملکی) (درس اول - منابع پژوهش در تاریخ اسلام و ایران دوران اسلامی - گونه‌های منابع تاریخی از ظهور اسلام تا پایان عصر صفوی - صفحه ۴ و ۶ کتاب درسی) (متوسط)
- ۵- گزینه «۳» - وجه اشتراک این دو نوع تاریخ‌نگاری، ثبت و ضبط رویدادهای مربوط به سلسله‌های حاکم و فرمانروایان است. با این تفاوت که در تاریخ نگاری عمومی، ثبت و ضبط رویدادهای تاریخ اسلام و سلسله‌های ایرانی تا زمان حیات نگارنده انجام می‌شد اما در تاریخ نگاری سلسله‌ای، فرمانروایان بزرگ و کوچک، به منظور ثبت و ضبط رویدادهای دوران خود، معمولاً ادیبان و دانشمندان را تشویق و مأمور به تدوین این رویدادها می‌کردند؛ یعنی تاریخ نگاری سلسله‌ای محدود به رویدادهای سلسله معاصر با نگارنده بود. در حقیقت، گزینه «۲» بیان‌گر وجه تمایز این دو نوع تاریخ‌نگاری است.
(عبدالملکی) (درس اول - منابع پژوهش در تاریخ اسلام و ایران دوران اسلامی - گونه‌های منابع تاریخی از ظهور اسلام تا پایان عصر صفوی - صفحه ۴ و ۶ کتاب درسی) (دشوار)
- ۶- گزینه «۳» - برخی از نوشته‌های جغرافیایی عبارت‌اند از: کتاب‌هایی با عنوان مشترک «المسالک و الممالک» تألیف نویسندگان مختلف از جمله ابن خردادبه.
(عبدالملکی) (درس اول - منابع پژوهش در تاریخ اسلام و ایران دوران اسلامی - گونه‌های منابع تاریخی از ظهور اسلام تا پایان عصر صفوی - صفحه ۹ کتاب درسی) (متوسط)
- ۷- گزینه «۲» - اندرزنامه‌ها بیشتر به اخلاق کشورداری و مناسبات اخلاقی فرمانروا و مردم می‌پردازند. از نمونه‌های مشهور اندرزنامه‌ها، می‌توان به قابوس‌نامه، نوشته عنصرالمعالی در قرن پنجم هجری اشاره کرد.
(عبدالملکی) (درس اول - منابع پژوهش در تاریخ اسلام و ایران دوران اسلامی - گونه‌های منابع تاریخی از ظهور اسلام تا پایان عصر صفوی - صفحه ۱۰ کتاب درسی) (متوسط)
- ۸- گزینه «۲» - سراینده منظومه تاریخی شاه اسماعیل‌نامه، درباره فتوحات شاه اسماعیل صفوی، قاسمی حسینی گنابادی است.
(عبدالملکی) (درس اول - منابع پژوهش در تاریخ اسلام و ایران دوران اسلامی - گونه‌های منابع تاریخی از ظهور اسلام تا پایان عصر صفوی - صفحه ۱۲ کتاب درسی) (آسان)
- ۹- گزینه «۳» - کتاب «عیون الانباء فی طبقات الاطباء» از نمونه‌های کتب طبقات و انساب است.
(عبدالملکی) (درس اول - منابع پژوهش در تاریخ اسلام و ایران دوران اسلامی - گونه‌های منابع تاریخی از ظهور اسلام تا پایان عصر صفوی - صفحه ۱۲ کتاب درسی) (متوسط)
- ۱۰- گزینه «۴» - سفرنامه شاردن فرانسوی و سفرنامه پیترو دل‌واله ایتالیایی به ایران هر دو مربوط به دوره صفوی هستند.
(عبدالملکی) (درس اول - منابع پژوهش در تاریخ اسلام و ایران دوران اسلامی - گونه‌های منابع تاریخی از ظهور اسلام تا پایان عصر صفوی - صفحه ۱۲ کتاب درسی) (دشوار)